

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Bakucz András ügyvéd által képviselt felperesnek, dr. Szilágyi Györgyi ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű alperes ellen bejegyző végzés hatályon kívül helyezése, okirat és szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Pest Megyei Bíróság 2006. december 28. napján kelt 5.G.40.080/2006/6-I. számú ítélete ellen az alperesek részéről 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja; a Pest Megyei Bíróság mint Cégbíróság 2001. július 27. napján kelt Cg..... számú végzését - a jogszabálysértés megállapítása mellett - hatályában fenntartja, egyebekben a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a Fővárosi Ítéltábla a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alpereseknek együttesen 2.009.000 (Kettőmillió-kilencezer) forint első- és másodfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 1.791.000 (Egymillió-hétszázkilencvenegyezer) forint le nem rótt eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az I. rendű alperes egyedüli tagja a felperes volt 2000. február 4. és 2001. május 28-a között, utóbbi időpontig - 1999. augusztus 1-től kezdődően - a cég önálló képviseletét is ellátta, mellette ... 2000. október 8-tól kezdődően ugyancsak a cég önálló képviseletére jogosult törvényes képviselője.

A II. rendű alperes képviselője 1999. november 1. és 2001. június 12-e között ..., 2001. június 12-től 2001. augusztus 3-ig ...

Az I. rendű alperes a rábafüzesi határállomás közelében panziót építtetett, a kivitelezésre 2000. október 9-én a II. rendű alperessel, a finanszírozásra pedig 2000. november 10-én az ... BANK Rt.-vel kötött megállapodást, utóbbihoz 2001. április 11-én újabb hitelkérelmet nyújtott be.

2001. április 17-én kelt vállalkozási szerződésben a II. rendű alperes vállalta a szükségessé vált további munkálatok elvégzését.

Az alperesek a 2001. május 3-án kelt megállapodásban - többek között - a munkálatok befejezési határidejét 2001. augusztus 20-ára módosították, és a további hitel folyósításának elmaradása esetére az I. rendű alperes, valamint a felperes magánszemélyként a teljes vagyonával készfizető kezességet vállalt a II. rendű alperes által az I. rendű alperes részére kiállított számlák kifizetéséért, beleértve a 2001. április 17-i szerződésben megrendelt munkálatok ellenértékét is.

A 2001. május 6-án őrizetbe vett felperes előzetes letartóztatására került sor 2001. május 8-án, mely 2001. augusztus 8. napjáig állt fenn.

A felperes előzetes letartóztatása alatt az I. rendű alperes rendkívüli taggyűlést tartott a ... Rendőrkapitányság ...i fogdájában; az arról felvett, 2001. május 28-ára keltezett taggyűlési jegyzőkönyv szerint a taggyűlésen a felperesen kívül ..., ... a II. rendű alperes képviseletében, ..., ... ügyvédek és ... rendőr őrnagy voltak jelen. A jegyzőkönyvben - többek között - rögzítették, hogy az I. rendű alperest 210.000.000 forint hiteltartozás terheli az ... Bank felé, és további 13.000.000 forint körüli szállítói tartozása van a II. rendű alperes felé fennálló 40-45.000.000 forintos tartozáson felül; a felperes előzetes letartóztatásba helyezése miatt az I. rendű alperes anyagi helyzete oly mértékben megrendült, hogy nem volt reális esély a fennálló hiteltartozások, szállítói tartozások, adótartozások stb. további fizetésére, melyek összege hozzávetőlegesen 300.000.000 forint. Az I. rendű alperes anyagi helyzetét áttekintve arra a megállapodásra jutottak, hogy a felperes 50.100.000 forint névértékű üzletrészt 100.000 forint ellenében a II. rendű alperes részére eladja, melyre tekintettel utóbbi vállalta az I. rendű alperes hiteltartozásainak visszafizetését a szerződésekben foglaltak szerint. A fenti üzletrész átruházást ... számú határozatba foglalták és ... számú határozatot hoztak a felperes ügyvezetői tisztsége alóli felmentéséről.

A fenti változások cégjegyzékbe bejegyzésére - taggyűlési jegyzőkönyv, tagjegyzék, társasági szerződésmódosítás, egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés és változásbejegyzési kérelem alapján - a Pest Megyei Bíróság mint Cégbíróság 2001. július 27. napján kelt Cg. számú végzésével került sor; a változásbejegyző végzés a Cégbíróban 2001. szeptember 6-án jelent meg.

A felperes kereseti kérelmet terjesztett elő az alperesekkel szemben, kérve egyrészt a Ctv. 46. § (1) és 47. § (2) bekezdése alapján az I. rendű alperesi társaság vonatkozásában hozott változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezését, a változásbejegyző végzés alapjául szolgáló okirat, valamint a taggyűlési jegyzőkönyvbe foglalt üzletrész átruházási megállapodás érvénytelenségének a megállapítását, utóbbi kapcsán a Ptk. 237. § (1) bekezdése alapján az eredeti állapot helyreállítását; II. rendű alperes tagi minőségének törlését, a felperes tagkénti visszajegyzését azzal, hogy mindezek túrésére legyenek kötelezettek az alperesek.

A változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése és az annak alapjául szolgáló okirat érvénytelenségének a megállapítása körében arra hivatkozott, hogy a taggyűlés ténylegesen nem 2001. május 28-án, hanem 2001. június 8-án került megtartásra, a II. rendű alperest ... nem képviselhette volna, miután nem volt a társaság ügyvezetője, a társasági szerződésmódosítást a II. rendű alperes nevében aláíró ... képviseleti jogosultsága is hiányzott, mivel ezen időpontban ... volt jogosult a cégjegyzésre. A változásbejegyzési kérelemhez becsatolásra ... meghatalmazása nem került, egy ilyen meghatalmazás egyébként is a Gt. 39. § (1), (2) és (4) bekezdéseibe ütközne. Ezen túlmenően a Gt. 22. § (3) bekezdése szerint a vezető tisztségviselői feladat csak személyesen látható el. Jogszabályba ütközik, hogy a módosítás kapcsán nem állt rendelkezésre egységes szerkezetbe foglalt társasági szerződés, csupán társasági szerződésmódosítás. További szabálytalanságként hivatkozott arra, hogy a bejegyzési kérelem mellékleteként benyújtott tagjegyzéket nem az I. rendű alperes felperesen kívüli másik törvényes képviselője, ... írta alá, hanem a belépő tag, a II. rendű alperes képviseletében ... A Gt. 138. § (2) és (3) bekezdése, valamint 20. § (1) bekezdése egybevetéséből megállapítható, hogy a bejegyzés során eljáró ügyvéd, ... a társasági szerződés alakszerű módosítását választotta, melynek során a Gt. és a Ctv. által előírt tartalmi és alaki szabályokat be kell tartani, ez azonban a fent kifejtettek szerint nem történt meg.

Az üzletrész átruházási szerződés érvénytelenségére egyfelől a Ptk. 210. § (1), (4) bekezdése, másfelől a Ptk. 201. és 202. §-a alapján hivatkozott.

A tévedés, megtévesztés körében előadta, hogy az előzetes letartóztatásának időtartama alatt a II. rendű alperes képviseletében eljáró ... és ... a felperes büntetőeljárásbeli, gyanúsított helyzetére, az I. rendű alperesi társaság vagyoni helyzetére, a bankok hitelezői magatartására vonatkozóan szándékosan valótlan adatokat hoztak a tudomására, a fogvatartása folytán az adatokat ellenőrizni nem tudta, így téves információk indították az üzletrész eladására. A feltűnő értékaránytalanság körében előadta, hogy az üzletrész ellenértéke kifizetésére nem került sor, mivel ellenszolgáltatás nélkül ruházta át a felperes az üzletrészt, megállapítható a feltűnő értékaránytalanság. Szakvéleményekre hivatkozással állította továbbá, hogy 140-160.000.000 forint értékű üzletrészt adott el 100.000

forint ellenében, mely ugyancsak a feltűnő értékaránytalanság megállapítására ad alapot.

Az alperesek érdemi ellenkérelmükben elsődlegesen hatásköri kifogást terjesztettek elő a kereseti kérelmek együttes tárgyalása okán, hivatkozva arra, hogy az üzletrész átruházási szerződés érvénytelensége kapcsáni kereseti kérelem elbírálása - a szerződéskötés kori értékre figyelemmel - a Dabasi Városi Bíróság hatáskörébe tartozik, így a kereseti kérelmek elkülönítésének, és az utóbbi kereseti kérelem áttételének van helye.

Érdemben, jogalap hiányában vitatták a kereseti kérelmeket. Álláspontjuk szerint az üzletrész adásvételi szerződés szóban, 2001. május 28-án létrejött azzal a feltétellel, hogy hatályba akkor lép, ha a felek számára kitűnik, hogy az előzetes letartóztatást a bíróság meghosszabbítja-e. A felek szándéka arra irányult, hogy amennyiben szabadlábra helyezik a felperest, úgy az érvényes adásvételi szerződés nem lép hatályba, ellenkező esetben azonban hatályosul. Ennek megfelelően a szerződés 2001. május 28. napján jött létre és 2001. június 8. napján hatályosult. Alaptalan a felperes hivatkozása arra is, hogy a jegyzőkönyvet aláíró személyek érvényes meghatalmazással nem rendelkeztek, ugyanis az ügyletkötésre adott meghatalmazásukat igazolták, így eljárásuk kapcsán kifogás nem merülhet fel.

Az üzletrész átruházási szerződés érvénytelenségére vonatkozóan előterjesztett kereseti kérelem kapcsán hivatkoztak a megtámadás alaptalanságára, álláspontjuk szerint a felperes nem bizonyította sem tévedését, megtévesztését, sem a feltűnő értékaránytalanság megállapítására okot adó körülményt.

Az elsőfokú bíróság 2005. november 11-én kelt 5.G.40.308/2001/69-I. számú ítéletében a Pest Megyei Bíróság Cégbírósága által hozott Cg. számú változásbejegyző végzését hatályon kívül helyezte, egyben azt a per jogerős befejezéséig hatályában fenntartotta. Megállapította, hogy a felperes és a II. rendű alperes között a I. rendű alperes 50.100.000 forint névértékű üzletrészáért adásvételére irányuló, 2001. június 8-án kötött szerződés érvénytelen, és egyben elrendelte az eredeti állapot helyreállítását 15 nap alatt. Kötelezte az alpereseket, hogy 15 nap alatt az I. rendű alperes fizessen meg a felperesnek 215.000 forint perköltséget, a II. rendű alperes 2.509.199 forint perköltséget, továbbá a Pest Megyei Illetékhivatal felhívására 735.000 forint le nem rótt illetéket. A per jogerős befejezése esetére megkeresni rendelte a Pest Megyei Bíróság Cégbíróságát az eljárás jogerős befejezésének cégjegyzékbe való bejegyzése végett.

Az ítélet ellen az alperesek részéről előterjesztett fellebbezés folytán eljáró Fővárosi Ítéltábla 2006. június 20. napján kelt 10.Gf.40.079/2006/12. számú végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét - a Pp. 213. § (1) bekezdésében foglaltak megsértése okán a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján - hatályon kívül helyezte, és a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította, a peres felek másodfokú eljárással felmerült költségét a felperes vonatkozásában 500.000 forintban, az I. és II. rendű alperesek vonatkozásában 509.000 forintban, az alperesek

illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt, állam által előlegezett fellebbezési illeték összegét 891.000 forintban megállapítva.

A megismételt eljárásban a felperes a kereseti kérelmét változatlanul fenntartotta; a Ctv. 47. § (2) bekezdése alapján előterjesztett igénye vonatkozásában - hivatkozva a hatályon kívül helyező végzésben foglaltakra - akként nyilatkozott, hogy a bejegyző végzés alapjául szolgáló, ki nem küszöbölhetően érvénytelen létesítő okirat módosítás hatályossá nyilvánítása az első fokú ítéletből kimaradt, ezért a megismételt eljárásban, az érdemi döntés meghozatala során, az elsőfokú bíróságnak erre is ki kell térnie.

Az alperesek a megismételt eljárásban érdemi ellenkérelmüket változatlanul fenntartották; a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti kereseti kérelem körében arra hivatkoztak, hogy a 2001. május 28-án kelt taggyűlési jegyzőkönyv szerint a II. rendű alperes képviselőjében eljár ... meghatalmazással rendelkezett - melyet csatoltak -, továbbá a jegyzőkönyvet az I. rendű alperes képviselőjében a felperes, mint ügyvezető és nem ... írta alá. Emellett önmagában a meghatalmazás hiánya nem alapozza meg a Ctv. 47. § (2) bekezdésében foglalt alkalmazását; az alaki hiányosság pótolható, szükség esetén törvényességi felügyeleti eljárásban. Vitatták a tagjegyzék hiányosságára vonatkozó felperesi előadást is, és csatolták a 2001. május 28. napján kelt tagjegyzéket. Hivatkoztak arra, hogy az egységes szerkezetű társasági szerződést az I. rendű alperes képviselőjében ... írta alá, míg a II. rendű alperes képviselőjében a meghatalmazással rendelkező személy, a meghatalmazást csatolták. Mindezek alapján - álláspontjuk szerint - megállapítható, hogy az alperesek nevében eljár személyek vagy bejegyzett ügyvezetők, vagy az ügyvezetők által meghatalmazott személyek voltak, és a meghatalmazások becsatolásával az alaki hiányosságok kiküszöbölése megtörtént.

Változatlanul vitatták az üzletrész átruházási szerződés polgári jogi érvénytelenségét; a Ptk. 210. §-ára alapított kereseti kérelem körében arra hivatkoztak, hogy a felperes tévedésbe ejtése, megtévesztése nem történt meg; pontosan tisztában volt a társaság anyagi lehetőségeivel, kifejezetten a felperes kezdeményezésére került sor a szerződés megkötésére. Ezen kereseti kérelem elbírálása körében kérték a büntetőeljárás során tett nyilatkozatok figyelembevételét, mely az alperesi előadás alátámasztásául szolgál.

Az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban 2006. december 28. napján kelt 5.G.40.080/2006/6-I. számú ítéletével a Pest Megyei Bíróság Cégbírósága által hozott Cg. számú változásbejegyző végzést hatályon kívül helyezte, egyben azt a per jogerős befejezéséig hatályában fenntartotta.

Megállapította, hogy a felperes és a II. rendű alperes között a I. rendű alperes 50.100.000 forint névértékű üzletrészenek adásvételére irányuló, 2001. június 8-án kötött szerződés érvénytelen, és egyben e vonatkozásban elrendelte az eredeti állapot helyreállítását 15 nap alatt. Az eljárás jogerős befejezéséig az üzletrész adásvételi szerződést hatályossá nyilvánította, egyebekben a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felmerült 709.299 forint szakértői díjat a felperes viseli.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 235.000 forint perköltséget, valamint 100.000 forint másodfokú perköltséget, és a Pest Megyei Illetékhivatal felhívására 15.000 forint le nem rótt illetéket. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 2.000.000 forint perköltséget, valamint 400.000 forint másodfokú perköltséget, és a Pest Megyei Illetékhivatal felhívására 735.000 forint le nem rótt első fokú, továbbá 876.000 forint le nem rótt másodfokú eljárási illetéket. A per jogerős befejezése esetére megkeresni rendelte a Pest Megyei Bíróság Cégbíróságát az eljárás jogerős befejezésének cégjegyzékbe való bejegyzése végett.

Az alperesek hatásköri kifogását az elsőfokú bíróság alaptalannak találta; a pertárgy értékét az üzletrész névértékével egyezően 50.100.000 forintban határozta meg, így álláspontja szerint a Pp. 26. §-a, 27. § (1) bekezdése és 28. §-a alapján hatásköre fennállt, emellett az üzletrész adásvételére irányuló szerződést jegyzőkönyvbe foglalták, a változásbejegyzési kérelemhez csatolták, így az a cégbejegyzést megalapozó okiratnak tekintendő, ezért hatásköre a Pp. 23. § (1) bekezdés e) pontja alapján is fennállt.

Az ügy érdemében a Ctv. 46. § (1), (2) bekezdései, valamint a 44. § (1) bekezdése alapján a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti kereseti kérelem megalapozottságára vont következtetést, megállapítva, hogy a határozat a felperesre rendelkezéseket tartalmazott és keresetlevele határidőben érkezett. A kérelemhez csatolt jegyzőkönyv szerint a II. rendű alperest ... képviselte, az I. rendű alperes nevében is ő írta alá a taggyűlési jegyzőkönyvet, holott egyik alperesnek sem volt ügyvezetője, és sem a cégeljárás, sem a peres eljárás során meghatalmazást nem csatolt. A tagjegyzéket nem az I. rendű alperes ügyvezetője, hanem a II. rendű alperes ügyvezetője írta alá, így ezen okiratok nem felelnek meg a Gt. 22. § (3) bekezdés, 39. §, 157. § (1) bekezdésében foglaltaknak. A cégbíróság ezen hiányosságokat nem észlelte, a változásokat hiánypótlás nélkül bejegyezte, így a változásbejegyző végzés jogszabályba ütközik. Álláspontja szerint a fentiek nem változtatnak a megismételt eljárás során az alperesek által csatolt meghatalmazások és tagjegyzék, ezen okiratokat ugyanis a változásbejegyzési kérelem benyújtása és elbírálása idején a cégiratokhoz nem mellékeltek. Alaptalannak találta a taggyűlési jegyzőkönyv keltére vonatkozó felperesi előadást, figyelemmel arra, hogy a cégbíróság vizsgálata arra nem terjedhetett ki.

Megalapozatlannak találta az elsőfokú bíróság a felperes Ctv. 47. § (2) bekezdésére alapított kereseti kérelmét; a 2001. május 28-án kelt taggyűlési jegyzőkönyvön szereplő aláírások valódiak, az ott rögzítettek elhangzottak. A felperes az ügyvezetői tisztségéből történő visszahívását nem kifogásolta. A jegyzőkönyvben rögzített két alapítói határozat vonatkozásában a felperes jogosult lett volna keresetet benyújtani azok hatályon kívül helyezése iránt, ezt azonban a jogvesztő határidőn belül nem tette meg. Emellett az ... számon rögzített döntés ténylegesen nem taggyűlési határozat, hanem üzletrész adásvételi szerződés, melynek érvénytelenségére nézve a felperes több jogcímen is kereseti kérelmet nyújtott be, s az megtévesztés címén megalapozottnak minősült. Utalt arra is, hogy az üzletrész átruházására irányuló szerződés, és a vezető tisztségviselő megválasztására és visszahívására vonatkozó döntés nem minősül társasági szerződésmódosításnak, továbbá a

létesítő okirat érvénytelenségére kizárólag a Ctv. 48. § (2) bekezdésében írt okból lehet hivatkozni, a Ptk.-ban megadott jogcímen nem.

Az elsőfokú bíróság az üzletrész adásvételi szerződés Ptk. 210. § (1) és (4) bekezdésére alapított megtámadására irányuló kereseti kérelem megalapozottságára vont következtetést. A lefolytatott tanúbizonyítás - kiemelten ... vallomása - alapján bizonyítottanak találta azt, hogy ..., ... és ... a felperest az I. rendű alperes anyagi helyzetére nézve megtévesztette, a ténylegesnél több lejárt tartozásról számoltak be és arról, hogy a bankok a hitelszerződések felmondására készülnek. Ezt igazolja az is, hogy a taggyűlési jegyzőkönyv a ténylegesnél nagyobb tartozást tüntet fel, tartalmazza azt a póthitelt is, amelyet a bank végül nem folyósított. Emellett a bankok felé fennálló hiteltörlesztést meg sem kellett kezdeni az előzetes letartóztatás időtartama alatt, továbbá a fent nevezettek mindent megtettek annak érdekében, hogy a pénzügyi intézetek a hitelszerződéseket felmondják. Ugyancsak a valóságosnál rosszabb anyagi helyzet látszatát keltette az a II. rendű alperes által hozott intézkedés, hogy az alvállalkozói és beszállítói számlákat nem a fővállalkozó, hanem az I. rendű alperes felé kérték kiállítani. A fenti személyek a felperes hozzátartozóit is a valóságtól eltérően tájékoztatták, valamint a büntetőeljárásban elfoglalt gyanúsított helyzetét is igyekeztek súlyosabbnak láttatni, mind a felperes, mind a hozzátartozók előtt. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperest megtévesztették, kihasználva azt, hogy a személyes szabadságát korlátozó kényszerintézkedés alatt nem volt lehetősége a szállítások ellenőrzésére, és nyilván elősegítette a szerződéskötést az is, hogy a fogvatartás és családtagjának súlyos betegsége miatt rossz lelkiállapotban volt. A felperes a Ptk. 236. § (1), (2) bekezdés a) pontja szerint megtámadási keresetét határidőn belül terjesztette elő, továbbá a Ptk. 237. § (1) bekezdése szerinti eredeti állapot helyreállításának nem volt akadálya.

A lefolytatott szakértői bizonyítás alapján - az üzletrész forgalmi értékének kétségmentes meghatározása hiányában - nem találta megalapozottnak az elsőfokú bíróság a szerződés további jogcímen történő megtámadását, nem nyert bizonyítást a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás közötti feltűnő értékkülönbség, valamint az sem, hogy a felperes helyzetének kihasználásával feltűnően aránytalan előny lett volna kikötve.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést, melyben elsődlegesen a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti kereseti kérelem elutasítását, másodlagosan jogszabálysértés esetén, annak megállapítása mellett, a végzést hatályában fenntartani kérték, és kötelezni az I. rendű alperest a jogszabálysértő állapot megszüntetéséhez szükséges intézkedések megtételére, továbbá kérték a Ptk. 210. § (1) és (4) bekezdése alapján megtámadott üzletrész adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti kereseti kérelem elutasítását. Fellebbezésükben változatlanul vitatták, hogy az elsőfokú bíróság a jelen eljárás keretein belül együttesen bírálhatta volna el a bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti, és az üzletrész adásvételi szerződés megtámadására irányuló kereseti kérelmet. Változatlan álláspontjuk szerint a Ctv. 46. § (1) és (2) bekezdése alapján indított eljárás tárgya kizárólag a változásbejegyző végzésben foglalt adatok törvényességi felülvizsgálata, a kereset

elbírálása során kizárólag azt az eljárást lehet lefolytatni, amelyet magának a cégbejegyzést elrendelő bíróságnak is el kellett végeznie. A Gt. 138. § (1), (2), (3) bekezdéseire hivatkozással utaltak arra, hogy az üzletrész adásvételi szerződést a cégbírósi eljárásban nem kell csatolni, kizárólag az új tagjegyzéket, valamint olyan okiratot, amelyből az új tag társasági szerződést elfogadó nyilatkozata kitűnik, illetőleg a kialakult gyakorlat ugyan megkívánja az egységes szerkezetű társasági szerződés benyújtását, de ez nem törvényi követelmény. A becsatolandó okiratoknak azért van jelentősége, mert ezeket, illetőleg tartalmukat kell a cégbírósnak áttekintenie, és amennyiben az okiratból jogszabálysértés nem tűnik ki, a bejegyzést nem tagadhatja meg. Sételmezték, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében, az alaki hiányosságok megállapítása mellett, figyelmen kívül hagyta a megismételt eljárás során csatolt tagjegyzéket és meghatalmazásokat, melyekkel az alaki hibák kiküszöbölésre kerültek.

Álláspontjuk szerint a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján tévesen vont következtetést az elsőfokú bíróság az üzletrész adásvételi szerződés megtámadásának megalapozottságára. ... nem képviselte a felperest a büntetőeljárásban - az elsőfokú bíróság ítélete e körben megállapítást nem is tartalmaz - ténylegesen ... ügyvéd képviselte, így módja volt arra, hogy a védőjétől kérjen tájékoztatást a valós büntetési tételre és a várható fogvatartás időtartamára. Fentieket alátámasztó tanúvallomások mellett utaltak arra is, hogy a felperessel folytatott megbeszéléseknek nem a büntetőeljárás kimenetele, hanem a fogvatartás időtartama volt a tárgya, és a felperes előzetes letartóztatásának meghosszabbítására ténylegesen is sor került. Mindezek alapján téves az az ítéleti megállapítás, hogy a felperes, mint gyanúsított helyzetét igyekeztek minél súlyosabbnak láttatni a felperes és a hozzátartozók előtt is. Utaltak arra is, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte azt a körülményt, hogy a felperes a titoktartás alóli felmentést nem adta meg ... ügyvédnek, így nem volt lehetőség a közöttük folytatott megbeszélések tartalmának rekonstruálására, és mindezt az elsőfokú bíróság nem értékelte a felperes terhére.

Álláspontjuk szerint ugyancsak tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes az I. rendű alperes vagyoni helyzetére, fizetési kötelezettségére vonatkozóan téves tájékoztatást kapott volna; a lefolytatott tanúbizonyítás eredménye alapján nem volt következtetés vonható arra, hogy ... a hitel felmondását bekövetkezett tényként említette volna. Emellett a hitelszerződés felmondására nemcsak a fizetési kötelezettség késedelme, hanem a beruházás befejezési késedelme miatt is sor kerülhetett volna, ezért kellett a felperes fogvatartása alatt az I. rendű alperes helyett fizetési kötelezettségeket teljesíteni. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe azon banki igazolást, amely szerint az I. rendű alperest 2001. január 1-től fizetési kötelezettség - az érintett időszakban havonta 4.000.000 forint körüli kamatfizetési kötelezettség -terhelte, tekintve, hogy a felperes a hitelszerződést megszegte; 5.000.000 forint készpénzt vett fel a banktól anélkül, hogy számlát leadott volna. Az I. rendű alperesnek 2001. május 28-án 75.444.120 forint szállítói tartozása volt, melyen felül állt a II. rendű alperes által előlegezett 25.000.000 forint ÁFA összeg, így megállapítható, hogy a tartozásokat a felperes előtt valós nagyságrendben tüntették fel. Az I. rendű alperesi tartozás-állományra vonatkozóan fenntartották a 10.Gf.40.079/2006/12. sorszámú tárgyalási

jegyzőkönyvben előadottakat. Hivatkoztak arra, hogy a felperes a megelőző jogorvoslati eljárás során akként nyilatkozott, hogy a póthitelkérelem elutasításával tisztában volt, így e körben tévedésben nem lehetett, ezért az elsőfokú bíróság erre vonatkozó ítéleti megállapítása iratellenes. Álláspontjuk alátámasztására utaltak a Szombathelyi Város Bíróság B.161/2005/30. számú ítéletében foglaltakra, valamint az I. rendű alperes fizetési kötelezettségeit vizsgáló szakértői véleményre. Emellett a felperes szerződéskötési akaratát befolyásolta, hogy a magánvagyonát, illetőleg a felperes érdekeltségébe tartozó betéti társaságot is fizetési kötelezettség terhelte. Mindezek alapján a felperes teljesen tisztában volt az anyagi helyzetével, a fizetési határidőkkel és azzal a körülménnyel is, ha hosszabb ideig marad előzetes letartóztatásban, a fizetési kötelezettségét nem tudja teljesíteni. Emellett a felperes nem volt elzárva attól a lehetőségtől, hogy az üzletrészét visszavásárolja, ennek során azonban elzárkózott attól, hogy az I. rendű alperes új tulajdonosai által eszközölt befektetések ellenértékét megtérítse. Hivatkoztak arra is, hogy az ítélet ezen kereseti kérelem körében végrehajthatatlan; az elsőfokú bíróság nem rendelte el az eredeti állapot helyreállításának módját, továbbá - jogszabálysértően - figyelmen kívül hagyta a gazdasági helyzet időközbeni megváltozását; vizsgálnia kellett volna, hogy mi volt az I. rendű alperes gazdasági helyzete a szerződéskötéskor, illetőleg az ítélet meghozatalakor.

A felperes az első fokú és a megismételt eljárás során előadott tényállásra alapított jogi érvelése változatlan fenntartása mellett fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bejegyző végzés hatályon kívül helyezésére irányuló, Ctv. 46. § (2) bekezdésére alapított kereseti kérelme elbírálása során a Ctv. 44. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően járt el, emellett a bejegyző végzés alapjául szolgáló okiratot a Ctv. 48. § (2) bekezdésében megjelölt okokon túl, egyéb jogszabálysértésre hivatkozással is lehet vizsgálni.

Téves az alperesek okfejtése arra vonatkozóan, hogy az elsőfokú bíróságnak ne lett volna hatásköre a keresethalmaz elbírálására, emellett a Pp. 28. §-a szerint az érdemi ellenkérelem előterjesztését követően a hatáskör hiánya egyébként sem lenne figyelembe vehető.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a tagjegyzék és a taggyűlési jegyzőkönyv alaki hibáit, és helytállóan mellőzte a megismételt eljárás során az alperesek részről e körben becsatolt okiratok figyelembevételét. Azok a jogszabálysértés kiküszöbölésére nem alkalmasak, figyelemmel a Gt. 21. § (1), (2), 22. § (3), 39. § (1), (2), (4) bekezdésében és a Gt. 157. §-ában foglaltakra. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést az üzletrész adásvételi szerződés megalapozott megtámadására is, a fellebbezésben e körben előadottak és a megjelölt bizonyítékok eltérő jogi következtetés levonására nem adnak alapot. ... a felperessel bizalmi viszonyban volt, a titoktartás alóli felmentést részére a felperes azért nem adta meg, mert a Pp. 172. § (1) bekezdésében írtak miatt tanúkénti meghallgatására nem lett volna lehetőség. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperest az I. rendű alperes vagyoni helyzetére, fizetési kötelezettségére nézve, a hitelszerződés felmondására vonatkozóan megtévesztették, mely az adásvételi szerződés megkötésére indította. Utalt arra -

banki levelezés alapján -, hogy az alperesek ténylegesen nem a felperes előzetes fogvatartásának időtartamától tették függővé a megállapodás aláírását, valamint a megállapodás aláírását megelőzően, már májusban megkezdték a felperesi ingatlanból az iratok és a vagyontárgyak elhordását. Vitatta, hogy az I. rendű alperest kamatfizetési kötelezettség terhelte volna, 2001. májusáig az I. rendű alperesnek semmiféle elmaradása a bank felé nem volt, így sem a hitel felmondására, sem a biztosítékok értékesítésére a bank részéről szándék nem merülhetett fel. A fellebbezésben hivatkozott 5.000.000 forintos készpénzfelvétel vonatkozásában szabálytalanság megállapításra nem került, a kamatfizetési kötelezettség banktechnikai okból merült fel. Álláspontja szerint az alperesek nem tudtak magyarázatot adni arra, hogy az I. rendű alperesnek a taggyűlési jegyzőkönyvben megnevezett 40-45.000.000 forint összegű tartozása miből eredt, az ott írt számadatok helytállósága bizonyítást nem nyert, így e körben is megállapítható a felperes tévedésbe ejtése, megtévesztése. A fellebbezésben hivatkozott büntetőeljárás irreleváns, az eljárás tárgya csalás volt és nem az elkövetési magatartás hiánya, hanem az üzletrész átruházáskori értékének negatív volta miatt került sor az eljárás megszüntetésére. ... szakértői véleményére hivatkozással utalt arra, hogy a taggyűlési jegyzőkönyvben szereplő adatokkal szemben az I. rendű alperest az APEH felé nem 150.000.000, hanem 18,5 millió forint tartozás, a szállítók felé pedig 17.000.000 forint összegű tartozás terhelte. Emellett nem felel meg a valóságnak az a fellebbezési előadás, hogy az üzletrész visszavásárlásáról a felperes és az alperesek érdemben tárgyalhattak volna.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének a bejegyzés alapjául szolgáló okirat érvénytelenségének megállapítására és az üzletrész adásvételi szerződés Ptk. 201. §, 202. §-a szerinti érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelmet elutasító, valamint a felperest 709.299 forint szakértői díj viselésére kötelező rendelkezését nem érintette, figyelemmel arra, hogy az ítélet e körben a Pp. 228. § (3) bekezdése szerint - fellebbezés hiányában - jogerőre emelkedett.

Az alperesek fellebbezése az alábbiak szerint megalapozott.

Alaptalan az alperesek azon fellebbezési okfejtése, hogy a fellebbezéssel érintett kereseti kérelmek jellegéből következően azok együttes tárgyalására nincs mód; nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor ezen hatásköri kifogás alaptalanságára vont következtetést, a Fővárosi Ítéltábla e körben utal a 2006. június 20. napján kelt 10.Gf.40.079/2006/12. sorszámú végzése indokolásában erre vonatkozóan kifejtettekre.

Az elsőfokú bíróság az ügy érdemében a fellebbezéssel érintett körben a tényállást kellően feltárta, abból azonban a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti kereseti kérelem körében részben helytálló, az üzletrész adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítására vonatkozó kereseti kérelem tekintetében téves jogi következtetésre jutott.

A változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti kereseti kérelem körében az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a felperes - perbeli jogviszonyra irányadó - 1997. évi CXLV. tv. (Ctv.) 46. § (1) bekezdésén alapuló keresetelési jogát, a Ctv. 46. § (3) bekezdése szerinti keresetindítási határidő betartását, továbbá a Ctv. 46. § (2) bekezdése alapján azt, hogy a felperes által jogszabálysértőnek megjelölt adatokat - kivéve a taggyűlési jegyzőkönyv keletkezésének időpontját - a cégbíróságnak eljárása során a Ctv. 44. § (1) bekezdése szerint vizsgálnia kellett.

Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásából kitűnően a taggyűlési jegyzőkönyv és a tagjegyzék vonatkozásában fogadta el a felperes jogszabályba ütközésre hivatkozását, megállapítva, hogy a taggyűlési jegyzőkönyvet az alperesek képviselőjében ... írta alá, holott egyiknek sem volt törvényes képviselője, sem meghatalmazottja, továbbá a tagjegyzéket nem az I. rendű alperes, hanem a II. rendű alperes ügyvezetője írta alá.

A Fővárosi Ítéltábla a megelőző jogorvoslati eljárás során beszerezte a Pest Megyei Bíróságtól mint Cégbíróságtól a Cg. ... számú cégiratot; az iratokból - figyelembe véve a változásbejegyzési kérelemhez csatolt taggyűlési jegyzőkönyvet és tagjegyzéket - arra vonható következtetés, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a taggyűlési jegyzőkönyvet a II. rendű alperes képviselőjében ... írta alá, aki a cégadatok szerint nem volt a társaság törvényes képviselője, és a változásbejegyzési kérelem előterjesztésekor meghatalmazását nem igazolta. Téves azonban az az ítéleti megállapítás, hogy a taggyűlési jegyzőkönyvet ezen személy az I. rendű alperes képviselőjében is aláírta volna, az okirat szerint az I. rendű alperes nevében a felperes járt el és írt alá. Ugyanakkor azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a tagjegyzéket nem az I. rendű alperes, hanem a II. rendű alperes - képviselőjében ... - írta alá.

Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor arra a következtetésre jutott, hogy a fenti hiányosságokat a cégbíróságnak az eljárása során észlelnie kellett volna, és ennek elmaradása okán, valamint a szükséges intézkedések elrendelése hiányában a változásbejegyző végzés jogszabálysértő.

Az elsőfokú bíróság ezen kereseti kérelem elbírálásakor azonban tévesen figyelmen kívül hagyta, hogy a Ctv. 47. § (1) bekezdésében foglaltakból következően a peres eljárás elsődleges célja a jogsértés kiküszöbölése, amelyre sor kerülhet a per tartama alatt, vagy azt követően a peres bíróság ítéletében foglaltak szerint. Ha a jogsértés az eljárás során orvoslást nyer, további intézkedésre nincs szükség, a bíróság annak megállapítása mellett, hogy a bejegyző végzés jogszabálysértő, a végzést hatályában fenntartja.

A megismételt eljárásban az alperesek a 2006. december 20-án beérkezett előkészítő iratukhoz csatolták az I. rendű alperes törvényes képviselője, ... által aláírt, 2001. május 28-án kelt tagjegyzéket, valamint a II. rendű alperes képviselőjére vonatkozó, ... nevére szóló, a II. rendű alperes törvényes képviselőjétől, ...tól származó, 2001. május 24-én kelt meghatalmazást.

A Ctv. 47. § (1) bekezdésében foglaltakból következően az elsőfokú bíróság tévesen mellőzte a fenti okiratok értékelését azon indokkal, hogy a változásbejegyzési kérelem benyújtásakor nem mellékeltek azokat a cégiratokhoz; mind a tagjegyzék, mind a ... nevére szóló meghatalmazás esetében vizsgálnia kellett volna, hogy azok alkalmasak-e a jogsértés kiküszöbölésére.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében ezen okiratok vonatkozásában a Gt. 22., 39. és 157. §-ában foglaltak megsértésére hivatkozott; álláspontja szerint a cégeljárásban bekövetkezett jogszabálysértés utólag, a csatolt okiratokkal nem küszöbölhető ki.

Az irányadó 1997. évi CXIV. tv. (Gt.) 157. § (1) bekezdése szerint az ügyvezető a társaság tagjairól nyilvántartást (tagjegyzéket) vezet.

A Gt. 157. § (2) bekezdés a), b), c) pontja tartalmazza azokat az adatokat, amelyeket a tagjegyzéken fel kell tüntetni.

A Gt. 157. § (3) bekezdése szerint a tagok személyében vagy üzletrészeiben bekövetkezett minden változást, így az üzletrészek átruházását, felosztását, a társaság tulajdonába kerülését vagy bevonását az ügyvezetőnek át kell vezetnie a tagjegyzéken.

A Gt. 157. § (4) bekezdése szerint az ügyvezető köteles a tagjegyzéket, illetve a tagjegyzékben feltüntetett adatok megváltozása esetén a hatályos tagjegyzéket a cégbíróságnak benyújtani.

Az alperesek által csatolt tagjegyzék a fenti törvényi feltételeknek megfelelt; a tagjegyzék aláírója 2001. május 28-án az I. rendű alperes törvényes képviseltét ellátó ... volt, így az okirat alkalmas a cégeljárásban fennállt jogsértés kiküszöbölésére.

A Gt. 22. § (3) bekezdése szerint a vezető tisztségviselői feladat csak személyesen látható el, képviseletnek nincs helye.

A Gt. 39. § (1) bekezdése szerint a gazdasági társaságot a vezető tisztségviselők képviselik harmadik személyekkel szemben, valamint bíróságok és más hatóságok előtt.

A Gt. 39. § (3) bekezdése szerint a cégvezető a feladatát önállóan látja el.

A Gt. 39. § (4) bekezdése szerint a vezető tisztségviselők az ügyek meghatározott csoportjaira nézve a gazdasági társaság munkavállalóit képviseleti joggal ruházhatják fel.

A ... részére adott, 2001. május 24-én kelt meghatalmazás - tekintve, hogy a perbeli jogügyletbe kapcsolódóan került becsatolásra - a fenti jogszabályi rendelkezésekbe nem ütköző, a Ptk. 219. § (1) bekezdése szerint minősülő eseti, ügyleti meghatalmazás. A Ptk. 219. § (1), (2) bekezdésében foglaltakból következően - mely nem tesz különbséget természetes személyek és gazdálkodó szervezetek között - nincs jogi akadálya annak, hogy gazdasági társaságnál vezető tisztségviselői feladatot ellátó természetes személy a társaság képviseletével bízjon meg más személyt, ezáltal a társaság képviseletére adjon meghatalmazást.

... nem a meghatalmazást aláíró ..., hanem a II. rendű alperes képviselőjére kapott meghatalmazást, az előbbi esetben lehetne helytálló a felperesi hivatkozás a Gt. rendelkezéseibe ütközésre.

A fent kifejtettekből következően a tagjegyzék mellett a fenti meghatalmazás is alkalmas a cégeljárás során fennállt jogszabálysértés kiküszöbölésére, ezért a Ctv. 47. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a keresettel támadott változásbejegyző végzés - jogszabálysértés megállapítása mellett - hatályában fenntartható.

Tévesen vont következtetést az elsőfokú bíróság az üzletrész adásvételi szerződés tévedés, megtévesztés címén történő megtámadásának megalapozottságára is az alábbiak szerint.

A Ptk. 210. § (1) bekezdésében foglaltakból következően a tévedés akkor ad alapot a szerződés megtámadására, ha az lényeges körülményre vonatkozott, és azt a másik fél okozta, vagy felismerhette.

A Ptk. 210. § (4) bekezdése szerint megtévesztés akkor áll fenn, ha a felet szerződéses jognyilatkozata megtételénél, illetőleg elfogadásánál valamely lényeges körülmény tekintetében szándékosan tévedésbe ejtették, vagy tévedésben tartották.

A felperes a kereseti kérelmében azt adta elő, hogy a II. rendű alperes részéről eljáró személyek a szerződéskötéskor a tudatos megtévesztésére törekedtek, azaz szándékos tévedésbe ejtését állította, ezért az elsőfokú bíróságnak az ekörbeni jogvita elbírálása során a Ptk. 210. § (4) bekezdésében foglalt törvényi feltételek teljesülését kellett vizsgálnia, a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglaltakból következően a felperes bizonyítási terhe mellett.

A felperes keresetében arra hivatkozott, hogy az üzletrész eladására a büntetőeljárás várható kimenetelére, gyanúsított helyzetére, a bankok hitelezői magatartására, az I. rendű alperes vagyoni helyzetére vonatkozó, az ügyleti akarata szempontjából lényeges információk indították, amelyeket az előzetes fogvatartás alatt nem állt módjában ellenőrizni, azok valótlansága csak a szerződéskötést követően derült ki.

A per nem vitatott adatai szerint az üzletrész adásvételéről a peres felek annak okán kezdtek tárgyalni, hogy a felperes büntetőeljárás alá került és előzetes fogvatartását rendelték el, miközben a tulajdonában álló I. rendű alperes bankhitelből finanszírozott beruházást folytatott a II. rendű alperes kivitelezésében.

A fentiekből következően nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a kereseti kérelemben megjelölt információkat az ügyletkötés szempontjából lényegesnek tekintette, alaptalanul vont következtetést arra, hogy a felperes ezen körülmények körébeni megtévesztését bizonyította.

A büntetőeljárás várható kimenetele, a felperes gyanúsítotti helyzete tekintetében téves információközlés bizonyítást nem nyert, az alábbiakra figyelemmel.

Az elsőfokú bíróság tévesen figyelmen kívül hagyta, hogy a felperes személyes előadása során ...t védőjeként nevezte meg, emellett a gazdasági ügyei intézésében, a perbeli szerződéskötésnél eljáró ... ügyvéd tanúkénti meghallgatásához szükséges Pp. 170. § (1) bekezdés c) pontja szerinti felmentést nem adta meg, ezért a felperes egyoldalú előadása - figyelemmel az e körben lefolytatott tanúbizonyítás eredményére is - nem alkalmas a téves információközlés alátámasztására. Emellett a felperesnek nyilvánvalóan lehetősége volt a védőjeként megjelölt ... ügyvéddel a büntetőeljárás körébeni konzultációra.

Ugyancsak figyelmen kívül hagyta az elsőfokú bíróság a felperes 2006. május 9-i jogorvoslati tárgyaláson rögzített előadását, mely szerint ... ügyvéd négy szemközt tájékoztatta arról, hogy „...a bankok felmondták vagy rövid időn belül felmondják a hitelt, árverés lesz, mindenemet el fogom veszíteni.” A hitel tényleges felmondása és várható felmondása teljesen eltérő helyzetet teremt, emellett itt is utal a Fővárosi Ítéltábla a ... ügyvéd tanúkénti meghallgatásához szükséges felperesi felmentés hiányára, a közöttük elhangzottak vizsgálatát ugyanis a tanúbizonyítás tette volna lehetővé, melynek hiánya a felperes terhére értékelendő.

A fentiekén túlmenően a lefolytatott tanúbizonyítás a hitelszerződés felmondásának megtörténteire vonatkozó tájékoztatást nem támasztotta alá, ilyen információt a taggyűlési jegyzőkönyv sem rögzített, a hitelszerződés jövőbeni felmondása pedig az abban foglalt szerződési feltételek teljesülése esetére volt várható, a szerződésben foglaltakkal pedig a felperes, mint szerződő fél nyilvánvalóan tisztában volt.

Az I. rendű alperes vagyoni helyzetére vonatkozó adatok a tárgyalások eredményeként a 2001. május 28-i dátummal ellátott taggyűlési jegyzőkönyvben nyertek rögzítést akként, hogy a felperest mintegy 210.000.000 forint banki hiteltartozás, 13.000.000 forint körüli szállítói tartozás terheli a II. rendű alperes felé fennálló 40-45.000.000 forintos tartozáson túlmenően.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a felperesnek - előzetes fogvatartása ellenére - a szerződéskötés időpontjában az I. rendű alperes törvényes képviselőjeként és tulajdonosaként tisztában kellett lennie azzal, hogy a fenti adatok mennyiben helytállóak, így megtévesztésére alappal e körben sem hivatkozhat, az alábbiak szerint.

A 2000. november 10-én kelt hitelszerződés szerint a felperes az ... BANK Rt.-től 195.000.000 forint kölcsönt vett fel, a 20.000.000 forintos póthitelkérelme pedig elutasításra került, mellyel a felperes - a 2006. május 9-i jogorvoslati tárgyaláson rögzített előadása szerint - az üzletrész adásvételi szerződés megkötésekor már tisztában volt.

A felperes ugyancsak fenti jogorvoslati tárgyaláson rögzített előadása szerint az I. rendű alperes a II. rendű alperessel és nem annak alvállalkozóival állt közvetlen jogviszonyban, ezen előadását alátámasztja az alperesek között 2000. október 9-én létrejött vállalkozási szerződés, illetőleg annak 2001. április 17-i, 2001. május 3-i és 2001. május 11-i módosítása, melyek egyike sem tartalmaz rendelkezést arra

vonatkozóan, hogy a felperest az alvállalkozók felé közvetlen fizetési kötelezettség terhelné, így a felperes a szállítói tartozás körében tévedésére alappal nem hivatkozhat.

A II. rendű alperes felé fennálló, a taggyűlési jegyzőkönyvben hozzávetőlegesen 40-45.000.000 forintban megjelölt tartozás összegét az alperesek a megelőző jogorvoslati eljárás során 40.161.826 forint összegre pontosították a 10.Gf.40.079/2006/12. számú tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek szerint előadva, hogy ezen követelés az I. rendű alperessel kötött vállalkozási szerződés alapján elvégzett alap- és pótmunkák 11.056.000 forintos és 1.605.826 forintos ellenértékéből, az ezen szerződés alapján a II. rendű alperes által biztosított, banki letétben kezelt 25.000.000 forintból, valamint 2001. januárjában az alperesek között létrejött kölcsönszerződés alapján folyósított 2.500.000 forint hitel összegéből áll.

A felperes az alperesi előadással szemben nem bizonyította, hogy a 2001. januári szerződés alapján kölcsöntartozás, illetőleg az alperesek közötti vállalkozási szerződés alapján megjelölt összegű alap- és pótmunkák díja tekintetében tartozás nem állt fenn, az, hogy a póthitelkérelem elutasításra került és a II. rendű alperes előzőleg ettől tette függővé a munkavégzését, önmagában nem zárja ki részéről a kivitelezés folytatását. A felperesnek a 25.000.000 forintos banki letétként kezelt tartozással is tisztában kellett lennie, emellett a 2006. június 20-i jogorvoslati tárgyaláson tett nyilatkozata szerint úgy tudta, hogy ezen összeg akkor jelentkezik csak tartozásként, ha a beruházás nem fejeződik be határidőben, ez pedig az üzletrész adásvételi szerződés megkötésének időpontjában tényként nem merült fel.

Mindezek egybevetése alapján arra vonható következtetés, hogy a felperes a Pp. 164. § (1) bekezdése szerint megtévesztését kétségmentesen nem bizonyította, részéről a szerződés ezen a jogcímen történő megtámadása sem vezetett eredményre.

Az elsőfokú bíróság amellet, hogy tévesen állapította meg az üzletrész adásvételi szerződés érvénytelenségét, határozata rendelkező részében a Pp. 237. § (1), (2) bekezdéseiben foglaltakat tévesen, egymásnak ellentmondóan alkalmazta; a Ptk. 237. § (1) bekezdése szerint, ha az eredeti állapot helyreállításának nincs akadálya, a bíróság a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet rendeli visszaállítani, a Ptk. 237. § (2) bekezdése szerint, ha a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet nem lehet visszaállítani, a bíróság a szerződést a határozathozatalig terjedő időre hatályossá nyilvánítja.

Az elsőfokú bíróság amellet, hogy megállapította, az eredeti állapot helyreállításának nincs akadálya és elrendelte a szerződéskötés előtt fennállott helyzet visszarendezését, az üzletrész adásvételi szerződést hatályossá is nyilvánította, ezen ellentmondásos jogi helyzet azonban a kereset elutasításával és az ítélet ekörbeni megváltoztatásával feloldásra került.

A fenti kereseti kérelem alaptalansága okán mellőzte a Fővárosi Ítéltábla az alperesek azon fellebbezési okfejtése vizsgálatát, mely az ítélet

végrehajthatatlanságára és az eredeti állapot helyreállítása körében, egymással szembenálló szolgáltatások rendezetlenségére vonatkozott.

A fent kifejtettek szerint a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, a nem fellebbezett részét nem érintve, a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján - az elsőfokú perköltségre is kiterjedően - részben megváltoztatta.

Az alperesek fellebbezése döntően eredményre vezetett, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest az alperesek perköltsége megfizetésére, mely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben foglaltak figyelembevételével az első fokú eljárásra 1.000.000 forintban, jelen jogorvoslati eljárásra 500.000 forintban megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó jogi képviselési munkadíjból, valamint a korábbi jogorvoslati eljárásban 509.000 forintban megállapított jogorvoslati perköltség összegéből áll.

A Fővárosi Ítéltábla a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes felperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 900.000 forint kereseti, valamint az alperesek illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 891.000 forint jogorvoslati illeték megfizetésére.

Budapest, 2007. június 19.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

Levek Istvánné dr. s. k.,
előadó bíró

Dr. Rédei Anna s. k.,
bíró